

Jogászi hivatások - Írország

Az Ön által kiválasztott nyelvi változatot most készítik fordítóink.

Az oldal jelenleg a következő nyelveken olvasható: [en](#).

Ez az oldal a jogi hivatás Írországban gyakorolt formáiról nyújt áttekintést.

Jogászi hivatások - Bevezetés

Az állam bírói hatalmát a bíróságok gyakorolják az Alkotmány 34. cikkével és más jogszabályokkal – elsősorban a bíróságok létrehozásáról és szervezetéről szóló, módosított 1961. évi törvénnyel (Courts [Establishment and Constitution] Act), valamint e törvény módosított, 1961. évi kiegészítő rendelkezéseivel (Courts [Supplemental Provisions] Act 1961) – összhangban. A bírakat jogászokként dolgozó pályázók közül nevezik ki. A bírák feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek. Ezt a függetlenséget az Alkotmány rögzíti. A jogászok két nagy csoportját jelentik az elsősorban az ügyfelekkel közvetlenül foglalkozó solicitorok, valamint a peres és egyéb képviseletre szakosodott barristerek.

1. Bírák

A Judicial Appointments Advisory Board (a bírák kinevezésével foglalkozó tanácsadó testület) megállapítja a bírói tisztségre jelölt személyek alkalmasságát, és erről tájékoztatja a kormányt. A testületet a bíróságokról és a bírósági tisztviselőkről szóló, 1995. évi törvény (Court and Courts Officers Act 1995) alapján hozták létre. A testület tagjai a Legfelsőbb Bíróság elnöke (Chief Justice), a Felsőbíróság (High Court), a körzeti bíróság (Circuit Court) és a kerületi bíróság (District Court) elnöke, az igazságügy-miniszter (Attorney General), továbbá a Bar Council (ügyvédi kamara tanácsa) és a Law Society (jogászegylet) által kinevezett képviselők, valamint az igazságügyért és a jogi reformokért felelős miniszter által kinevezett három személy. A bírakat a kormány javaslata alapján a köztársasági elnök nevezi ki. A bírói testület független, kizárólag az Alkotmánynak és a jogszabályoknak van alárendelve. Az Alkotmány értelmében a bírák számát időről időre jogszabályban határozzák meg.

A Legfelsőbb Bíróság (Supreme Court) tagjai a következők: a Legfelsőbb Bíróság elnöke (Chief Justice), aki az egész bíróság vezetője, valamint hét rendes bíró, akik a „Judge of the Supreme Court” (a Legfelsőbb Bíróság bírása) címet viselik. A Felsőbíróság (High Court) elnöke hivatalból tagja a Legfelsőbb Bíróságnak. A Felsőbíróság tagjai: a Felsőbíróság elnöke, akinek feladata a Felsőbíróság munkájának általános szervezése, valamint a „Judge of the High Court” (a Felsőbíróság bírása) címet viselő rendes bírák. A Legfelsőbb Bíróság elnöke és a körzeti bíróság elnöke szintén hivatalból tagja a Felsőbíróságnak. A Felsőbíróság egy elnökből és 35 bíróból áll. A körzeti bíróság tagjai: a körzeti bíróság elnöke és a „Judge of the Circuit Court” (a körzeti bíróság bírása) címet viselő rendes bírák. A kerületi bíróság elnöke szintén hivatalból tagja a körzeti bíróságnak. A kerületi bíróság tagjai: a kerületi bíróság elnöke és a „Judge of the District Court” (a kerületi bíróság bírása) címet viselő egyéb bírák. A bírák illetményét időről időre jogszabályban határozzák meg.

A bírákat meghatározott idejű – kutatási tevékenységen kívüli – szakmai gyakorlattal rendelkező, szakképzett jogtanácsosok és ügyvédek közül nevezik ki. A bíróságokról szóló, 1961. évi törvény kiegészítő rendelkezései (Courts [Supplemental Provisions] Act 1961) 29. szakaszának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a kerületi bíróság bírói tisztségére legalább tízéves ügyvédi vagy jogtanácsosi gyakorlatot szerzett személy jelölhető. A bíróságokról és a bírósági tisztviselőkről szóló, 1995. évi törvény (Courts and Courts Officers Act 1995) 30. szakasza értelmében legalább tízéves gyakorlattal rendelkező jogtanácsos vagy ügyvéd jelölhető a körzeti bíróság bírói tisztségére. A bíróságokról és a bírósági tisztviselőkről szóló, 2002. évi törvény (Courts and Courts Officers Act 2002) értelmében legalább 12 éves gyakorlattal rendelkező ügyvéd vagy jogtanácsos jelölhető a Felsőbíróság vagy a Legfelsőbb Bíróság bírói tisztségére. Amint azt fentebb már említettük, a bírói testület független, a bírák e minőségükben kizárólag az Alkotmánynak és a jogszabályoknak vannak alárendelve, és hivatalba lépésük alkalmával az Alkotmány 34.5.1 cikkének megfelelően a következő nyilatkozatot teszik:

„A Mindenható színe előtt ünnepélyesen és őszintén kijelentem és fogadom, hogy a Legfelsőbb Bíróság elnökeként (a megfelelő tisztség beírandó) betöltött tisztségemben jogszerűen és becsületesen, legjobb tudásom és képességeim szerint, félelem, részrehajlás és rosszindulat nélkül járok el, továbbá betartom az Alkotmányt és a jogszabályokat. Isten vezéreljen és tartson meg engem ebben.”

Az Alkotmány értelmében a Felsőbíróság és a Legfelsőbb Bíróság bírái hivatalukból kizárólag akkor mozdíthatók el, ha helytelen magatartásuk vagy alkalmatlanságuk bebizonyosodott, és erről az ír parlament (Oireachtas) mindkét háza határozatot hozott. Az 1924. évi bírósági törvény (Courts of Justice Act 1924) és az 1946. évi kerületi bírósági törvény (Courts of Justice [District Court] Act 1946) a körzeti és kerületi bíróságok bíráira vonatkozóan is hasonló törvényi rendelkezéseket tartalmaz.

2. Az igazságügy-miniszter és a legfőbb ügyész

Az Alkotmány 30. cikke értelmében az igazságügy-miniszter (Attorney General) a „kormány tanácsadója jogi kérdésekben és jogi szakvélemények ügyében”. Az igazságügy-minisztert a Taoiseach (ír miniszterelnök) jelölése alapján a köztársasági elnök nevezi ki; ha a Taoiseach elhagyja hivatalát, az igazságügy-miniszter is köteles tisztségéről lemondani. Az igazságügy-miniszter általában gyakorló ügyvéd és vezető jogtanácsos. Nincs olyan szabály, amely az igazságügy-miniszter részére kötelezően előírná magánpraxisának szüneteltetését, az utóbbi években azonban ez volt a gyakorlat.

Az igazságügy-miniszter – mint a kormány jogi tanácsadója – a kormány által az Oireachtas (országgyűlés) két háza elé terjesztendő valamennyi törvényjavaslatot megvizsgálja. Az igazságügy-miniszter tanácsadással segíti továbbá a kormányt nemzetközi ügyekben, például nemzetközi megállapodások megerősítése esetén. Az igazságügy-miniszter további feladata a közérdek érvényesítése, amit különböző eljárások során felperesként vagy alperesként is elláthat. Bár az igazságügy-minisztert a Taoiseach nevezi ki, az igazságügy-miniszter független a kormánytól. Az Alkotmány értelmében a jogszabályok alkotmányosságának vizsgálatára irányuló ügyben mindig az igazságügy-miniszter az elsőrendű alperes.

1976 előtt valamennyi súlyos bűncselekmény esetében az igazságügy-miniszter nevében emeltek vádat. Az Alkotmány úgy rendelkezik, hogy e feladatot a törvény által erre felhatalmazott más személy is elláthatja. Ezért a büntetőeljárásról szóló – 1976-ban hatályba lépett – 1974. évi törvény (Prosecution of Offences Act 1974) 2. szakasza létrehozta a legfőbb ügyész (Director of Public Prosecutions) tisztségét; az elgondolás a fenti feladat ellátására irányuló, politikai kapcsolatoktól mentes tisztség létrehozása volt. A legfőbb ügyészt a kormány nevezi ki, ő azonban köztisztviselő, tehát a kormány távozása esetén – az igazságügy-minisztertől eltérően – nem kell lemondania. Így biztosított a folyamatos bűnüldözés. Az 1974. évi törvény értelmében a legfőbb ügyész feladatainak ellátása során független. A legfőbb ügyészt a kormány elmozdíthatja hivatalából, azonban kizárólag abban az esetben, ha a Legfelsőbb Bíróság elnökéből, a Felsőbíróság egyik bírájából és az igazságügy-miniszterből álló bizottság a legfőbb ügyész egészségi állapotáról vagy magatartásáról szóló jelentést készítette.

Ezért [a legfőbb ügyész](#) hoz döntést arról, hogy valamely személyt meg kell-e vádolni valamely súlyos bűncselekmény elkövetésével, és ha igen, mi legyen a vád. Valamennyi bűncselekmény üldözése a legfőbb ügyész nevében történik, azonban a kevésbé súlyos bűncselekmények ügyében a [Gardaí](#) (ír rendőrség) legtöbbször anélkül is nyomozhat, hogy az aktát megküldené a legfőbb ügyész részére. Ilyen esetben a legfőbb ügyész az ügy kezelésére vonatkozó tanácsot adhat a Gardaí részére. Bár a legfőbb ügyész a bűnüldözés terén átvette az igazságügy-miniszter szerepét, nemzetközi vonatkozású ügyekben – például kiadatás esetén – továbbra is az igazságügy-miniszter látja el ezt a feladatot.

3. A bírósági szolgálat alkalmazottai

A bírósági szolgálat (Courts Service) alkalmazottai a bírósági hivatalvezetők (court registrars) és a **bírósági titkárok** (court clerks).

A bírósági titkárok felelnek a bíróságok igazgatási jellegű feladatainak általános ellátásáért. A bírósági hivatalvezető fő feladata, hogy segítse a bírót a bírósági tárgyalás során, valamint biztosítsa a bíróság zökkenőmentes működtetéséhez szükséges, igazgatási jellegű feladatok hatékony ellátását.

A bírósági szolgálatot önálló jogi személyként a kormány hozta létre 1999 novemberében, a bírósági szolgálatról szóló, 1998. évi törvény (Courts Service Act, 1998) alapján. A bírósági szolgálat az igazságügyi és esélyegyenlőségi miniszternek, valamint – a miniszteren keresztül – a Kormánynak tartozik elszámolással.

A bírósági szolgálatnak öt feladatköre van:

- a bíróságok irányítása,
- segítségnyújtás a bírák számára,
- a nyilvánosság tájékoztatása a bírósági rendszerről,
- a bíróságok számára épületek biztosítása, ezek üzemeltetése és karbantartása,
- a bíróságokhoz forduló személyek számára különféle szolgáltatások nyújtása.

4. A sheriff

Írországban minden megyében rendőrkapitány (sheriff) működik. A sheriff köztisztviselő; feladatai közé tartozik, hogy bírósági ítélet meghozatalát követően – tartozás csökkentése érdekében – bizonyos árukat lefoglaljon és értékesítsen. A sheriffet a bírósági tisztviselőkről szóló 1945. évi törvény (Court Officers Act 1945) alapján nevezik ki; a törvény 12. szakaszának (5) bekezdése értelmében csak azok a személyek nevezhetők ki e tisztségre, akik legalább öt éve ügyvédi vagy jogtanácsosi tevékenységet folytatnak, illetőleg akik legalább öt évig sheriff vagy sheriff-helyettes mellett irodavezetőként vagy titkárságvezetőként dolgoztak. A törvény 12. szakasza (6) bekezdésének g) pontja kimondja, hogy a törvény előző szakaszainak hatálya alá tartozó sheriff alkalmazásának feltételeit időről időre a pénzügyminiszter határozza meg, az igazságügyi és esélyegyenlőségi miniszterrel folytatott konzultációt követően.

5. Jogtanácsosok

 Az Írországi Jogászegylet (Law Society of Ireland) felügyeli a jogtanácsosnak készülő diákok képzését, továbbá fegyelmi jogkört gyakorol a végzett jogtanácsosok (solicitorok) felett. A jogtanácsosi kinevezéshez három év gyakornoki idő letöltése, valamint az Írországi Jogászegylet által szervezett tanfolyamok elvégzése szükséges. A képzésre történő felvételhez egyetemi vagy azzal egyenértékű diploma szükséges; ezeket elővizsga-feltételeknek nevezik. E feltételek teljesülése esetén meg kell felelni a Jogászegylet záróvizsgáján, amely FE-1, FE-2 és FE-3 részekből áll. Az FE-1 vizsgán a következő nyolc alaptárgyat kéri számon: társasági jog, alkotmányjog, szerződési jog, büntetőjog, méltányos jogszolgáltatás, európai közösségi jog, ingatlanjog, deliktuális felelősségi jog. A további részek speciális képzések. Az FE-2 olyan szakmai tanfolyam, amely 14 heti intenzív oktatásból, azt követő záróvizsgából, majd 18 havi gyakorlati képzésből áll; ezek a jelölt gyakorlati idejébe beszámítanak. Az FE-3 vagy haladó tanfolyam héthetes intenzív oktatást jelent, amelyet vizsga zár le. Ha a jelölt e tanfolyamot befejezte, kérheti jogtanácsosi névjegyzékbe történő felvételét. A jogtanácsosokról szóló 1994. évi törvénymódosítás (Solicitors [Amendment] Act 1994) 51. szakasza értelmében a jogtanácsosi hivatásra áttérni kívánó, végzett ügyvédeknek nem kell a jogtanácsos-gyakornokok számára előírt teljes képzési programon részt venniük.

A fegyelmi jogkört minden végzett jogtanácsos felett a Jogászegylet gyakorolja. A jogtanácsosokról szóló, 1954–1994. évi törvények (Solicitors Acts) értelmében a Jogászegylet fegyelmi bizottsága (Disciplinary Tribunal of the Law Society) jogosult a feltételezett kötelezettségszegések (pl. hűtlen kezelés) ügyében nyomozni, és az ügyet a Felsőbíróság elnöke elé terjeszteni. Az elnök jogosult a jogtanácsost a jogtanácsosi tevékenység folytatásától bizonyos időre eltiltani (felfüggesztés), valamint az ilyen felfüggesztést megszüntetni. Ha a fegyelmi bizottság úgy ítéli meg, hogy a jogtanácsos túl magas összeget számított fel szolgáltatásaiért, arra kötelezheti őt, hogy meghatározott összeget fizessen vissza az ügyfélnek.

A 2003. évi 732. jogszabály – a jogászai tevékenység folytatásáról szóló, 2003. évi európai közösségi rendeletek (European Communities [Lawyers' Establishment] Regulations 2003) – szerint a tagállamok ügyvédi vagy jogtanácsosi tevékenységet folytatni kívánó állampolgárai kötelesek az ügyvédi kamara tanácsánál (Bar Council), illetőleg a Jogászegyletnél (Law Society) kérni a névjegyzékbe való felvételüket. A jelentkezést elbírálják, és elfogadás esetén igazolást adnak ki a névjegyzékbe történt felvételről. Az ügyvédi kamara tanácsa, illetőleg a Jogászegylet elutasító határozata elleni fellebbezést a Felsőbírósághoz kell benyújtani.

6. Ügyvédek

Az Honorable Society of King's Inns nevű társaság kínál olyan posztgraduális jogi képzést, amelynek sikeres elvégzését követően az ügyvédi kamarában (Bar) ügyvédi gyakorlatot folytatni kívánó jelölt ügyvédi címet (barrister-at-law) szerez. A King's Inns önkéntes alapon működő társaság, amelynek vezető szerve a választmány; a választmány tagjai bírók és rangidős ügyvédek közül kerülnek ki. Az ügyvédi címhez szükséges képzésre felvételi vizsgával lehet bekerülni, a vizsgán a King's Inns jogi diplomáját vagy más jogi végzettséget szerzett jelöltek vehetnek részt. A jogtudományi diploma megszerzéséhez vezető (részidős)

képzés két évig tart, az ügyvédi képzés pedig egy egyéves, nappali tagozatos, vagy egy kétéves, modulokból felépülő képzés. Az ügyvédi tanfolyam sikeres elvégzését követően a jelölteket a Legfelsőbb Bíróság elnöke behívja az ügyvédi kamarába a Legfelsőbb Bíróságra, és a behívott ügyvédek az ünnepség végén aláírják a kamarai névjegyzéket. A díjazás ellenében végzett ügyvédi munka megkezdéséhez azonban további előírásoknak kell eleget tenniük.

Az ügyvédi tevékenység folytatásához az ügyvédnek be kell iratkoznia a jogi könyvtárba (Law Library). A jogi könyvtár forráshely az ügyvédi munkához, továbbá – éves díj ellenében – hozzáférést biztosít a különböző jogi szövegekhez és anyagokhoz. Mielőtt az ügyvéd a jogi könyvtár tagjává válna, mentort (legalább ötévi gyakorlattal rendelkező ügyvédet) kell választania. Amíg a frissen végzett ügyvéd a mentor mellett dolgozik (ami általában egy évig tart), a „devil” (segédügyvéd) névvel jelölik. A mentor megismerteti a segédügyvédet az ügyvédi munka gyakorlati vonatkozásaival, és rendszerint perbeszéd megfogalmazásával, jogi kutatómunka elvégzésével, valamint bíróságon történő eljárással is megbízza.

☞ **Az Írországi Ügyvédi Kamara Általános Tanácsa (General Council of the Bar of Ireland)** – egy törvény által nem szabályozott testület – ellenőrzi az ügyvédek életvitelét. A tanácsot az ügyvédi kamara tagjai választják évente. A tanács szakmai etikai kódexet ad ki, amelyet a kamara tagjai időről időre módosítanak. Ez az etikai kódex tartalmazza az ügyvédekkel szemben támasztott követelményeket.

Az etikai kódex vélt megsértése esetén az ügyvédi kamara tanácsának (Bar Council) szakmai gyakorlattal foglalkozó bizottsága (Professional Practices Committee) vizsgálja ki az ügyet; e bizottságnak olyan személyek is tagjai, akik az ügyvédi kamarának nem tagjai. A Bizottság jogosult figyelmeztetést és bírságot kiszabni, valamint a tagot a jogi könyvtárból felfüggeszteni vagy kizárni. Döntése ellen a fellebbviteli tanácshoz (Appeals Board) lehet fellebbezni, amelynek tagjai között szerepel a körzeti bíróság egy bírója, valamint egy bírósági ülnök is.

Korábban az ügyvédnek jogtanácsostól kellett utasítást kapnia, és az ügyvéddel való közvetlen kapcsolattartás tilos volt. A tisztességes kereskedelem bizottsága (Fair Trade Commission) ezt a gyakorlatot felülvizsgálta, 1990. évi beszámolójában a közvetlen kapcsolatteremtés általános tilalmát korlátozó gyakorlatnak minősítette, és javaslatot tett az etikai kódexből történő törlésére. A bizottság egyetértett azzal, hogy bizonyos esetekben kívánatos lehet a jogtanácsos bevonása az ügybe. A bizottság ajánlása szerint nem szükséges törvényben vagy más jogszabályban előírni az ügyvédet utasító jogtanácsos fizikai jelenlétét a bíróságon. Ezeket az ajánlásokat teljes körűen nem hajtották végre, azonban bizonyos elismert szakmai szervezetek közvetlen hozzáférése érdekében az etikai kódexet több ponton módosították.

Az ügyvéd kevesebb szakmai tapasztalattal bír *junior counsel* vagy rangidős (vezető) *senior counsel* lehet. Az ügyvédi kamara (Bar) tagjai szokás szerint néhány évig *junior counsel* minőségben dolgoznak, majd eldöntik, szeretnének-e vezető ügyvéddé válni. A vezető ügyvéddé történő előlépés nem automatikus; néhány *junior counsel* soha nem pályázik e címre. Általánosságban 15 év gyakorlatot követően a legtöbb ügyvéd vezető ügyvéddé lép elő. A vezető ügyvédi címre pályázók az igazságügy-miniszterhez fordulnak jóváhagyásért, de a tényleges kinevezést az igazságügy-miniszter ajánlása alapján a kormány végzi el; az igazságügy-miniszter a kinevezés kérdésében egyeztet a Legfelsőbb Bíróság elnökével, a Felsőbíróság elnökével, valamint az ügyvédi kamara tanácsának (Bar Council) elnökével.

A *junior counsel* általában perbeszédet készít elő és fogalmaz meg, továbbá bizonyos bírósági ügyekben jár el (általában – de nem kizárólag – az alacsonyabb fokú bíróságokon). A vezető ügyvéd feladatai közé tartozik a *junior counsel* által készített perbeszédtervezetek ellenőrzése, továbbá az összetettebb ügyek képviselése a Felsőbíróságon és a Legfelsőbb Bíróságon.

7. Megyei hivatalvezetők

☞ **A megyei hivatalvezetők** (county registrars) képesítéssel rendelkező jogtanácsosok, akiket a kormány nevez ki. A körzeti bíróságnál igazságügyi jellegű funkciót látnak el és a körzeti bíróság hivatalának irányításáért felelnek.

A megyei hivatalvezetők (Dublin és Cork kivételével) egyúttal a **megyei sheriff** tisztségét is ellájtják.

8. Közjegyzők

A közjegyzőket (notary public) a Legfelsőbb Bíróság elnöke nevezi ki nyílt eljárás során. A közjegyző a következő főbb feladatokat látja el:

- okiratok hitelesítése,
- okiratokon szereplő aláírások valóságának ellenőrzése és tanúsítása,
- kereskedelmi okiratokkal (például saját és idegen váltókkal), illetve tengerészeti ügyekkel kapcsolatos közjegyzői óvások végrehajtása,

- kijelentések, nyilatkozatok és eskü alatt tett nyilatkozatok (affidavit) írásba foglalása (kivéve az ír bíróságok előtt folyamatban lévő ügyeket).

A kinevezésre irányuló kérelemben meg kell jelölni a kérelmező állandó lakhelyét és foglalkozását, az adott kerületben működő közjegyzők számát, a kerület lakosainak számát, a közjegyzői működés szükségességét alátámasztó körülményeket és/vagy az álláshely megüresedésének módját. A kérelmet a kérelmező írásbeli nyilatkozatával kell megerősíteni, amelyhez a kérelmezőnek hat helyi jogtanácsos, valamint a helyi közösség hat vezetője által aláírt alkalmassági nyilatkozatot kell csatolnia. A kérelem indítvány útján kerül a Legfelsőbb Bíróság elnöke elé; az indítványt a Legfelsőbb Bíróság Hivatalán (Supreme Court Office) keresztül kézbesítik az Írországi Közjegyzői Testület (Faculty of Notaries Public in Ireland) nyilvántartója, a Jogászegylet titkára, valamint a kérelmező megyéjében és a szomszédos megyékben működő valamennyi közjegyző részére.

Az általános gyakorlat szerint kizárólag jogtanácsosokat neveznek ki közjegyzővé. Ha olyan személy pályázik közjegyzői tisztségre, aki nem jogtanácsos, a Jogászegylet felhívására olyan nyilatkozatot kell benyújtania a Legfelsőbb Bíróság elnökéhez, melyben vállalja, hogy nem foglalkozik ingatlanátruházással, továbbá nem végez általános jogtanácsosi tevékenységet. A közjegyzői kinevezéshez a kérelmezőnek az Írországi Közjegyzői Testület előtt vizsgát kell tennie.

Megjegyzés:

Az igazságügy-miniszter, a legfőbb ügyész, a bírósági titkárok és a rendőrkapitányok jelenlegi díjazásával kapcsolatos kérdéseiket az alábbi módon tehetik fel:

- e-mailben vagy
- postai úton az alábbi címen:
Human Resources,
Department of Finance,
Merrion Street,
Dublin 2.

Az ügyvédek önálló vállalkozási tevékenységet végeznek, jövedelmük között nagyok az eltérések.

A jogtanácsosok lehetnek önálló vállalkozók, ha saját praxisuk van, de lehetnek alkalmazottak is; jövedelmük között szintén nagyok az eltérések.

A közjegyzők a hitelesített okiratok után díjat számítanak fel. Jogszabály nem írja elő a közjegyző által felszámítható díj mértékét; a közjegyzők általában az idő, az utazási költség és a szakember által nyújtott szolgáltatások elvárható ára alapján határozzák meg a díjat.

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.

Utolsó frissítés: 20/11/2018